

אור השבת

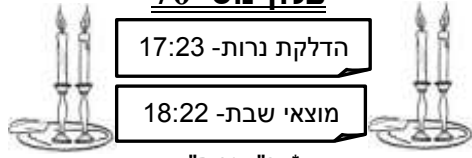
פרשת כי תשא

עלון מס' 70

הדלקת נרות - 17:23

מוצאי שבת - 18:22

* עפ"י זמני ת"א



"שלח צנו וירפאם" \ סיפור על הגר"מ אליהו זצ"ל

בקול ענות חלושה שואל ומבקש: "הרופאים אומרים שהניתוח מסוכן ואפשר גם שיביא לתוצאות חמורות". והרב בפסקנותו הידועה אומר: "ישלח דברו וירפאם", ללא כל ספק. ואני עוד מקשה: "אבל... והוא עונה: "הם יעשו עבודתם- ואנחנו נעשה עבודתנו". כך יצאנו ממור"ר הרב, כשאנחנו באמונה שאם הרב עושה עבודתו- עבודה היא תפילה, וכידוע שאין תפילת צדיק חוזרת ריקם וצדיק גזור והקב"ה מקיים, אין כל סיבה לדאגה. ותהילה לאל, על כל הטובה אשר מעודד ותומך ומסלק כל דאגה. ועת יצאנו מחדרו, אני גמלנו, וב"ה הבן חזר לאיתנו.



בזמן שהיה צריך בננו היקר אליהו נ"י לעבור ניתוח ראש מסוכן, שמנו פעמינו מבית החולים איכילוב ת"א לירושלים, לדאות פני שכינה ולראות את פני רבנו זצ"ל ולקבל ברכה. רבנו פתח את הדלת לפנינו בסבר פנים יפות, הכניסנו הוא עצמו לחדרו ושוחח שעה ארוכה עם בננו שיחיה, כאילו היה חברו משכבר הימים. ומספר עימו מימי ילדותו ועד סבתו. ואנו ההורים עומדים ומתבוננים עבודתו- עבודה היא תפילה, וכידוע שאין תפילת צדיק חוזרת ריקם ומשוחח ומספר סיפורים של ילדותו וסיורי רבנות עם ידידו, נער בן 15, מעודד ותומך ומסלק כל דאגה. ועת יצאנו מחדרו, אני

"ונתנו איש כפר נפשו"-
 "את המילה 'ונתנו' אפשר לקרוא 'שר והפוך (מיין של של) (מיין של של), לומר לך- כל מה שאדם נותן לצדקה, חוזר בסופו של דבר אליו ואינו חסר מאומה בשל קיום מצווה זו.
 וכבר שנינו במסכת בבא בתרא:
 'כל הנותן פרוטה לעני, מתברך בשש ברכות'
 ~ בעל הטורים ~

משה רבנו- נקודת האמת

"וירא את העגל ומוזולות, ויזר אף משה וישלך מידיו את הלוחות וישבר אותם (ל"ב, י"ט) במסכת שבת מובא: "שלושה דברים עשה משה מדעתו והסכים הקב"ה עימו: הוסיף יום אחד מדעתו, פירש מן האישה ושבר את הלוחות".

משה רבנו מקבל את התורה על הר סיני, את לוחות הברית הכתובות באצבע אלוקים, ובאותו זמן העם למטה במרגלות ההר "סרו מהר מן הדרך עשו להם עגל מסכה", וכשהתורה כבר בידיו אומר לו הקב"ה: "רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים", משמע, ששולח הקב"ה את משה יחד עם הלוחות אל העם על אף שחטאו בעגל, ובוודאי אם כן שזהו רצונו יתברך שהעם יקבל תורה זו הכתובה באצבע אלוקים למרות החטא הנורא שעשו, ותמיהה גדולה על משה מדוע שברם?

משה רבנו מקבל את התורה על הר סיני, את לוחות הברית הכתובות באצבע אלוקים, ובאותו זמן העם למטה במרגלות ההר "סרו מהר מן הדרך עשו להם עגל מסכה", וכשהתורה כבר בידיו אומר לו הקב"ה: "רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים", משמע, ששולח הקב"ה את משה יחד עם הלוחות אל העם על אף שחטאו בעגל, ובוודאי אם כן שזהו רצונו יתברך שהעם יקבל תורה זו הכתובה באצבע אלוקים למרות החטא הנורא שעשו, ותמיהה גדולה על משה מדוע שברם?

משה רבנו מקבל את התורה על הר סיני, את לוחות הברית הכתובות באצבע אלוקים, ובאותו זמן העם למטה במרגלות ההר "סרו מהר מן הדרך עשו להם עגל מסכה", וכשהתורה כבר בידיו אומר לו הקב"ה: "רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים", משמע, ששולח הקב"ה את משה יחד עם הלוחות אל העם על אף שחטאו בעגל, ובוודאי אם כן שזהו רצונו יתברך שהעם יקבל תורה זו הכתובה באצבע אלוקים למרות החטא הנורא שעשו, ותמיהה גדולה על משה מדוע שברם?

משה רבנו מקבל את התורה על הר סיני, את לוחות הברית הכתובות באצבע אלוקים, ובאותו זמן העם למטה במרגלות ההר "סרו מהר מן הדרך עשו להם עגל מסכה", וכשהתורה כבר בידיו אומר לו הקב"ה: "רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים", משמע, ששולח הקב"ה את משה יחד עם הלוחות אל העם על אף שחטאו בעגל, ובוודאי אם כן שזהו רצונו יתברך שהעם יקבל תורה זו הכתובה באצבע אלוקים למרות החטא הנורא שעשו, ותמיהה גדולה על משה מדוע שברם?

משה רבנו מקבל את התורה על הר סיני, את לוחות הברית הכתובות באצבע אלוקים, ובאותו זמן העם למטה במרגלות ההר "סרו מהר מן הדרך עשו להם עגל מסכה", וכשהתורה כבר בידיו אומר לו הקב"ה: "רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים", משמע, ששולח הקב"ה את משה יחד עם הלוחות אל העם על אף שחטאו בעגל, ובוודאי אם כן שזהו רצונו יתברך שהעם יקבל תורה זו הכתובה באצבע אלוקים למרות החטא הנורא שעשו, ותמיהה גדולה על משה מדוע שברם?

"קנה חכמה קנה בינה"
אל תשבח נאל תט
מאמרים"
(משלי ד')

חידת השבוע
 מי אני?
 אני הסמחוני
 הקטורת, קצץ זבדי
 ותקבל עוף פודה.

"ויחל משה את פני ה' אלוהיו..." (ל"ב, י"א)

כיוון שבא ישראל למרה, ולא יכלו לשמות מים ממרה, כי מרים הם- התחיל משה מהרהר בליבו: "המים הלכו למה נבראו? מה הנאה יש לעולם מהם? מוטב היה אילו לא נבראו!

ידע הקב"ה מה היה משה מחשב בליבו ואמר לו: אל תאמר כן! וכי לא מעשי ידי הם? כלום יש דבר בעולם, שנברא שלא לצורך? אלא אני מלמדך איך לומר. אמור: עשה את המר מתוק! וכיון שחטאו ישראל בעגל, וביקש הקב"ה ללכותם- אמר לו משה: "ריבנו לש עולם! וכי לא כך לימדתי? אל תאמר כן, אלא אמור: "עשה את המר מתוק! אף עכשיו, המתק את מריחותם של ישראל ורפא אותם!"

"לך רד כי שזזת עמך"

אתה מוצא, שכל דבר שאדם נותן נפשו עליו- נקרא על שמו. משה נתן נפשו על ישראל, ונקראו על שמו: "לך רד, כי שחת עמך", והלא עם ה' הם, שנאמר: "והם עמך ונחלתך"? אלא מדוע נאמר "כי שיחת עמך"? מכיוון שנתן נפשו עליהם, שנאמר: "ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלותם", וכתוב: "ויפן כה וכה..." מכאן, שמכיוון שמסר נפשו בשביל בני ישראל, נקראו על שמו.

אמר רבי יצחק: מעשה בקרתנית (בא"ש ארזית) אחת, שהייתה לה שפחה כושית. ירדה השפחה למלאת מים מן העין (המעייין), היא וחברתה. אמרה לחברתה: "חברתי! למחר אדוני מגרש את אשתו ונוטלני (לוקח אותי) לאישה. אמרה לה: "למה? אמרה לה השפחה: "בשביל שידיה מפוחמות (שחורות כחם). אמרה לה: "טיפשה שכמוך! ישמעו אוזנייך מה שפיך מדברו ומה אם אישתו, שהיא חביבה עליו ביותר, את אומרת מפני שראה שידיה מפוחמות שעה אחת רצה לגרשה, את- שכולך מפוחמת ושחורה ממעי אימך- על אחת כמה וכמה!

כן הוא הנמשל. אומות העולם מונים (מקנטס) את ישראל ואומרים: "אומה זו המירו כבודם (בחסל העלף)", אומרים להם ישראל: "ומה אם אנו לשעה (חסלנו), כך נחייבנו, אתם- על אחת כמה וכמה!

צריכים לזכור שבשונה מן הגאולה הראשונה שהייתה במצריים, הגאולה שלנו בוקעת בצורה הדרגתית. לפני הבוקר יש חושך גדול, לאחר מכן, אור קלוש, ולאט לאט מפציעה השמש על פני כל הארץ. איננו יודעים בדיוק כמה זמן זה ייקח, אבל אנו מאמינים ומובטחים שזהו התהליך וממנו נצמח לכל יתר ההבטחות.

כולנו מכירים את הביטוי 'קמעא קמעא' שנאמר על גאולת ישראל. לביטוי הזה ישנם שני פירושים. את האחד ראינו למעלה, והוא: מעט מעט, באופן הדרגתי.

לרב צבי יהודה קוק זצ"ל יש פירוש נוסף שאותו הוא ראה בחלומו. הפירוש הוא קמעא מלשון קמע. כשם שקמע של מקובלים מורכב מאותיות שאת צירופיהן אנחנו לא תמיד מבינים, כך היא גאולתן של ישראל. היא בנויה מכמה חלקים, ובהתחלה איננו מבינים את פשרו של כל חלק וחלק. רק בסוף התהליך נבין בע"ה למה שימש כל חלק במאגר הכללי. "אז ימלא שחוק פיננו ולשונו רינה".

בשבוע הבא נמשיך ונגלה עוד תהליכים של גאולה
המתחוללים בנפש האומה הישראלית בדיוקנו ונצמד ביחד
כולנו אל עברי גאולתנו השלימה!

זכות הלימוד בעלון

לעילוי נשמת

שלומית שפרה בת טובה גיטל.

ולרפואת

הרב דוד בן טעדיה, אייל בן ורדה,

אבנר מאיר בן ברכה, יצחק בן מרים.

תשובות...

1. אור אמצעית 3' - צדקה. מציה: חי ובקצות אורות את. (הקרב לצדקה הוא החי).
2. צן, בארן, קשות, חורב.
3. כסף הכיסורים.
4. א (חלבה. ב) כפי אלמנט שצריך לצרף גם את פושע ישראל! ארפאות ולרעותו!

שאלות מהפרשה

1. מה רמז במילה מחצית השקל?
2. "זיתן למשה בהר סיני שני לזחות אבנים". אלו שמות נוספים ידועים לך למדבר סיני?
3. איזה בנינו ניתן לתרומת מחצית השקל?
4. א. לאיזה סממן מהקודרת היה דיה דע? ב. מדוע הוא נכלל בקודרת?



פינת האמונה

מתוך
מצרים תש"ף

ציפס, קמעות וגאולה

בשבועות הבאים נלמד על גאולת ישראל כיום ועל המשברים, שמולידים חיים עמוקים ומרוממים... וביחד נבין, האם אנו היום בתקופת גאולה?

"לאט לאט, יש זמן, לא אומרים לציפס על האש 'נו'..." המשפט הזה, שלקוח מספר התווים של מתי כספי, מלווה אותי כבר הרבה זמן, ולדעתי יכול ללמד אותנו כמה דברים על תהליך הגאולה בדורותינו.

רבים עומדים עם סטופר כדי לוודא שהעסק זז לפי הציפיות שלהם. יש שמחווים את דעתם ואומרים שזה לא נראה להם, ויש שמתייאשים מכל הסיפור ומעדיפים לטוס לחו"ל. חשוב להיזכר מידי פעם שבימינו אנחנו קמים מחדש כעם לאחר ריסוק של שנים רבות מאוד. לאחר שמחלות גלות רבות דבקו בנו אנו מנסים להתחיל לצעד שוב- לא תמיד בהצלחה מזהירה. אבל לאט לאט, אנחנו מתקדמים. בהדרגה, בשלבים איטיים, אנו בונים מבנה יציב יותר, גם אם זה עולה לנו לפעמים במשברים קשים.

פעם הגיעה אל הרב נריה זצ"ל מדריכה שהתלוננה על כך שאחת מחניכותיה הפסיקה להתפלל. אמר לה הרב נריה: "אל תדאגי, אלו שיני חלב שנושרות, במקומן יצמחו שיניים קבועות וחזקות יותר". לא קל לראות משברים רבים כל כך, ומחובתנו, למחות כל מה שאפשר. עם זאת, על אף כל המשברים, אסור שתחושות הקושי תיהפך לייאוש, שהמשבר יהפוך לשבר.